

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO 411- 6(17)12/AB

Łódź, dnia 28 czerwca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 31/2013

- I.** Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz określony w art. 9 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 tej ustawy, praktykę polegającą na nadużywaniu przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Charłupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk poprzez narzucanie nieuczciwych cen za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków, **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 24 października 2012 r.**

- II.** Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu, **karę pieniężną** w wysokości 47.467 zł (słownie: czterdzieści siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt siedem złotych), płaćną do budżetu

państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 cytowanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

- III.** Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 6

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się **obciążyć** Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu, **kosztami niniejszego postępowania** w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję w kwocie 28,40 zł (słownie: dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) oraz zobowiązuje się Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego (sygnatura akt RŁO-400-10/12) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – ustalił, że są podstawy do podejrzenia, iż Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieradzu – zwane dalej: „MPWiK” – stosuje praktyki ograniczające konkurencję, polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Chałupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk poprzez narzucanie nieuczciwych cen za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków.

MPWiK za poszczególne usługi pobiera opłaty. Wysokość opłat jest ustalana na podstawie wewnętrznych aktów normatywnych, jakimi są Zarządzenia Prezesa Zarządu Dyrektora Naczelnego MPWiK. W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego obowiązywało *Zarządzenie Nr 23/2012 Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Sieradzu z dnia 13 czerwca 2012 r.* – zwane dalej: „Zarządzeniem Nr 23/2012” zawierające, między innymi opłaty za czynności, które są związane z przyłączeniem do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, za których wykonanie MPWiK pobiera opłaty od osób ubiegających się o przyłączenie do sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, j.n.:

- Wydanie warunków technicznych na przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej – 90,16 zł netto.
- Sprawdzenie dokumentacji przyłącza – 122,95 zł netto.
- Wykonanie wcinki w rurę – opłata wynosi od 245,90 zł netto do 368,85 zł netto w zależności od średnicy.
- „Wstępne warunki dostawy wody i odprowadzania ścieków” – opłata w wysokości 31,56 zł netto.

Aktem prawnym regulującym problematykę świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, praw i obowiązków usługodawców i usługobiorców oraz opłat pobieranych z tego tytułu jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, ze zmianami) – zwana dalej: „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków” oraz rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886) – zwane dalej: „rozporządzeniem w sprawie określenia taryf”.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci, koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a urządzenia pomiarowego – odbiorca usług. W myśl art. 2 pkt 5 i 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przyłączy kanalizacyjne to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej, zaś przyłączy wodociągowe to odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym.

Zgodnie z wyżej wskazanymi przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci wodociągowej ponosi koszty:

- budowy odcinka przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług;
- budowy studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego.

Zaś osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci kanalizacyjnej ponosi koszty:

- budowy odcinka przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej;
- budowy pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji urządzenia pomiarowego;
- nabycia, zainstalowania i utrzymania urządzenia pomiarowego.

§ 5 rozporządzenia w sprawie określenia taryf zawiera zamknięty katalog opłat, jakie może ustalać w drodze taryfy, a tym samym pobierać, każde przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury,

dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają: cenę za m³ dostarczonej wody, w rozliczeniach dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 1), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej (pkt 2a), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym (pkt 2b), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 2c), cenę za m³ odprowadzonych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniem wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 3), cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni (pkt 4), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną na podstawie zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniem wodomierza głównego lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 5a), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną zgodnie ze wskazaniem urządzenia pomiarowego (pkt 5b), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ścieki opadowe i roztopowe odprowadzane kanalizacją deszczową (pkt 5c), stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych (pkt 6), stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług (pkt 7).

W związku z tym opłata wprowadzona w § 5 pkt 7 rozporządzenia w sprawie określenia taryf nie jest opłatą za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków.

Wyżej wymienione czynności nie stanowią również zakresu prac związanych z budową przyłączy, w związku z tym nakładanie przez MPWiK obowiązku ponoszenia kosztów tych czynności może stanowić narzucanie nieuczciwych cen.

W opisywanym stanie faktycznym, MPWiK działa w warunkach monopolu naturalnego, co przesądza o jego pozycji dominującej na rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzanie ścieków na terenie Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Chałupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk.

Art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: "ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów" – wskazuje, iż zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców polegające w szczególności na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen.

Pojęcie ceny nieuczciwej interpretowane jest bardzo szeroko. Zalicza się do tej kategorii ceny ustalone w sposób sprzeczny z przepisami prawa, ceny pobierane bez podstawy prawnej, wreszcie ceny sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi (A. Stawicki, E. Stawicki (red.) Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2011, str. 139, 330).

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu ustalił, iż pobierane przez MPWiK opłaty za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków nie znajdują podstawy prawnej ani w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, ani też w żadnych przepisach prawa miejscowego.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu, Postanowieniem Nr 1/411-6/12 wydanym w dniu 15 października 2012 r. (dowód: karty Nr 1-2) wszczął postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem naruszenia przez MPWiK zakazu określonego w art. 9 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającym na nadużywaniu przez MPWiK pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jeziory, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Chałupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk poprzez narzucanie nieuczciwych cen za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków, o czym zawiadomił MPWiK (dowód: karta Nr 3).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego MPWiK w piśmie L.dz. D 1294/2012 z dnia 31 października 2012 r. (dowód: karty Nr 381-382) poinformowało, iż w dniu 24 października 2012 r. zostało wydane Zarządzenie Nr 41/2012 Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego MPWiK, na podstawie którego pobieranie kwestionowanych przez Prezesa Urzędu opłat zostało zaniechane (dowód: karty Nr 381 i 384).

MPWiK wyjaśniło, iż obowiązujące na jego obszarze działalności taryfy nie przewidują stawki opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych będących w posiadaniu przedsiębiorstwa. Dotychczasowa praktyka MPWiK wynikała z przeświadczenia, iż usługi składające się na wykonanie przyłącza wodociągowego od rurociągu głównego do indywidualnych nieruchomości na zlecenie inwestora oraz wykonanie przyłącza kanalizacyjnego od rurociągu głównego do indywidualnych nieruchomości na zlecenie inwestora, nie zawsze mieszczą się w katalogu czynności, które zostały ujęte w kategorii PKD 36.00.Z – pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody lub kategorii PKD 37.00.Z – odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. MPWiK przyznało, iż niedostatecznie rozgraniczono i nie dokonano wydzielenia organizacyjnego, technicznego i ewidencyjnego pewnych czynności jako odrębnej usługi MPWiK, tj. usługi świadczonej indywidualnie poza zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków. Przyjęte rozwiązanie, iż za wydanie warunków technicznych na przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej, sprawdzenie dokumentacji przyłącza, wykonanie wcinki w rurę oraz wydanie „Wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków” będą pobierane opłaty, MPWiK uznało za logiczne i sprawiedliwe, m.in. dlatego, iż opracowanie warunków przyłączenia do sieci oraz technicznych warunków określających możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych wiąże się z kosztami, a warunki te opracowywane są nie dla faktycznych odbiorców usług (w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków), lecz dla inwestorów

budujących obiekty budowlane, którzy nie muszą okazać się nawet potencjalnymi odbiorcami takich usług (dowód: karty Nr 382-383). Ze względu na obowiązujące przepisy prawa MPWiK poinformowało, że przeprowadzi stosowną analizę w zakresie kosztów prób technicznych i zawnioskuje o ustalenie opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w najbliższym wniosku taryfowym (dowód: karta Nr 383).

Ponadto, w piśmie tym MPWiK złożyło wniosek o wydanie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dowód: karta Nr 381).

W piśmie L.dz. D 1350/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. MPWiK uzupełniło wniosek o wydanie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązując się do:

- a) trwałego zaprzestania pobierania opłat za:
  - wydanie warunków technicznych na przyłączenie się do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej,
  - sprawdzenie dokumentacji przyłącza,
  - wykonanie wcinki w rurę,
  - wstępne warunki dostawy wody i odprowadzanie ścieków;
- b) zaniechania pobierania jakichkolwiek innych opłat - poza wyraźnie przewidzianymi w taryfach ustalonych na podstawie § 5 pkt 7 rozporządzenia w sprawie określenia taryf – za przyłączenie się do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej od przyszłych odbiorców usług (dowód: karta Nr 389).

Uzasadniając swój wniosek MPWiK podniosło, iż niezwłocznie po wszczęciu postępowania antymonopolowego podjęło działania mające na celu zaniechanie kwestionowanych praktyk, a cyt. „(...) wydana decyzja miałaby potwierdzać zasadność i prawidłowość szybkiej reakcji i zobowiązania do zniesienia opłat (wydanie Zarządzenia nr 41/12) oraz zobowiązać MPWiK do trwałego wykonywania przyjętego zobowiązania.” (dowód: karty Nr 390-391). Ponadto w opinii MPWiK zaniechane naruszenia stanowi naruszenie o mniejszej wadze i cyt. „(...) nie wydaje się powodować naruszenia poziomu konkurencji na tutejszym rynku (...) ponadto opłaty, których stosowania podjęto się zaniechać, były relatywnie niskie, co można uznać za czynnik ograniczający negatywny wpływ na dobro klientów MPWiK (...)” (dowód: karta Nr 391).

Ponadto, w piśmie tym MPWiK wskazało, iż w niniejszym postępowaniu antymonopolowym jego sytuacja jest niejednoznaczna wskutek „przenikania się” dyspozycji art. 11 i 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zaniechanie stosowania kwestionowanej praktyki jest cyt. „(...) stanem faktycznym mieszczącym się w dyspozycji art. 11 ustawy i jednocześnie nie mieszczącym się (literalnie) w dyspozycji art. 12 ustawy. (...) biorąc pod uwagę racjonalność ustawodawcy i cele prawa antymonopolowego, należy przyjąć, że organ literalnie powinien w takich przypadkach wydać decyzję na podstawie art. 11 ustawy, lecz racjonalnie mógłby również zastosować art. 12 ustawy poprzez przyjęcie zobowiązań.” (dowód: karty Nr 390-391).

W piśmie l.dz. D 42/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. MPWiK wyjaśniło, iż kwestionowane w niniejszym postępowaniu opłaty były pobierane od 1998 r. (dowód karta Nr 394).

W roku rozliczeniowym 2012 MPWiK osiągnęło przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł (dowód: karty Nr 400-402).

Z tytułu pobierania kwestionowanych w niniejszym postępowaniu opłat, MPWiK w roku rozliczeniowym 2012 osiągnęło przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł (dowód: karty Nr 394 i 400).

MPWiK w piśmie L.dz. D 1294/2012 z dnia 31 października 2012 r. poinformowało, iż reagując na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, MPWiK przygotowało faktury korygujące dla 32 podmiotów dotyczące kwestionowanych opłat (dowód : karta Nr 381).

Pismem z dnia 15 maja 2013 r. Prezes Urzędu poinformował MPWiK o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karta Nr 404).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

MPWiK jest wpisane do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000210882, prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty Nr 39 - 40). Zgodnie z przedstawionym aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców przedmiot działalności MPWiK obejmuje m.in.: pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. MPWiK zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Miasta Sieradza prowadzi w oparciu o zezwolenie Prezydenta Miasta z dnia 6 stycznia 2003 r. (dowód: karty Nr 41-42). Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w miejscowościach z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jeziory, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Charłupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk, MPWiK prowadzi w oparciu o zezwolenie Wójta Gminy Sieradz z dnia 6 stycznia 2003 r. (dowód: karty Nr 43 – 44).

MPWiK, jako jedyny na wyżej wymienionym obszarze podmiot prowadzący zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków organizuje również dostęp do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Każdy, kto chce podłączyć nieruchomość do sieci kanalizacyjnej lub wodociągowej zobligowany jest działać zgodnie z ustalonymi przez MPWiK procedurami. Standardowa procedura podłączania odbiorców do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej obejmuje:

- złożenie wniosku do MPWiK w celu uzyskania warunków technicznych na podłączenie się do sieci wodociągowej lub kanalizacji sanitarnej;
- opracowanie projektu technicznego zgodnie z warunkami wydanymi przez MPWiK;
- uzgodnienie dokumentacji technicznej w zakresie lokalizacji i kolizji oraz w zakresie rozwiązań projektowych;
- zgłoszenie robót budowlanych w MPWiK lub w Starostwie Powiatowym w Sieradzu – min. 30 dni przed przystąpieniem do realizacji przyłącza;
- zgłoszenie przystąpienia do robót budowlanych w MPWiK przez osobę posiadającą uprawnienia do wykonywania instalacji sanitarnej oraz inwestora;
- odbiór techniczny przyłącza MPWiK (w stanie odkrytym);
- wykonanie inwentaryzacji powykonawczej (w stanie odkrytym) i dostarczenie jej do MPWiK;
- podpisanie umowy z MPWiK na dostawę wody lub odbiór ścieków (dowód: karta Nr 45).

Wszelkie wnioski składane do MPWiK w trakcie wyżej opisanej procedury podłączania odbiorców do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, konsumenci składają na drukach

opracowanych przez MPWiK, na których została zamieszczona treść: „Należność ureguluję po otrzymaniu faktury VAT. Upoważniam Was do wystawienia faktury VAT bez podpisu odbiorcy.” (dowód: karty Nr 60, 61, 63).

Wysokość opłat jest ustalana na podstawie wewnętrznych aktów normatywnych, jakimi są Zarządzenia Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego MPWiK. W dniu wszczęcia postępowania antymonopolowego obowiązywało Zarządzenie Nr 23/2012, w którym między innymi zostały określone opłaty za czynności związane z przyłączeniem do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, za których wykonanie MPWiK pobiera opłaty od osób ubiegających się o przyłączenie do sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, j.n.:

- Wydanie warunków technicznych na przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej – 90,16 zł netto.
- Sprawdzenie dokumentacji przyłącza – 122,95 zł netto.
- Wykonanie wcinki w rurę – opłata wynosi od 245,90 zł netto do 368,85 zł netto w zależności od średnicy.
- „Wstępne warunki dostawy wody i odprowadzania ścieków” – opłata w wysokości 31,56 zł netto (dowód: karty Nr 50 – 52).

W dniu 24 października 2012 r. weszło w życie Zarządzenie Nr 41/2012 Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego MPWiK, na podstawie którego pobieranie opłat za: wydanie warunków technicznych na przyłączenie do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej, sprawdzenie dokumentacji przyłącza, wykonanie wcinki w rurę, „Wstępne warunki dostawy wody i odprowadzania ścieków” zostało zniesione (dowód: karty Nr 381 i 384).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci, koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a urządzenia pomiarowego – odbiorca usług. W myśl art. 2 pkt 5 i 6 tej ustawy przyłączy kanalizacyjne to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej, zaś przyłączy wodociągowe to odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym.

Zgodnie z wyżej wskazanymi przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci wodociągowej ponosi koszty:

- budowy odcinka przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług;
- budowy studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego.

Zaś osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci kanalizacyjnej ponosi koszty:

- budowy odcinka przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej;

- budowy pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji urządzenia pomiarowego;
- nabycia, zainstalowania i utrzymania urządzenia pomiarowego.

§ 5 rozporządzenia w sprawie określenia taryf zawiera zamknięty katalog opłat, jakie może ustalać w drodze taryfy, a tym samym pobierać, każde przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Zgodnie z ww. § 5 rozporządzenia, taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają: cenę za m³ dostarczonej wody, w rozliczeniach dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 1), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej (pkt 2a), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym (pkt 2b), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 2c), cenę za m³ odprowadzonych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 3), cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni (pkt 4), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną na podstawie zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza głównego lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 5a), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną zgodnie ze wskazaniami urządzenia pomiarowego (pkt 5b), stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ścieki opadowe i roztopowe odprowadzane kanalizacją deszczową (pkt 5c), stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych (pkt 6), stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług (pkt 7).

Opłata wprowadzona w § 5 pkt 7 rozporządzenia w sprawie określenia taryf nie jest opłatą za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków.

Wyżej wymienione czynności nie stanowią również zakresu prac związanych z budową przyłączy.

Wysokość opłat jest ustalana na podstawie wewnętrznych aktów normatywnych, jakimi są Zarządzenia Prezesa Zarządu Dyrektora Naczelnego MPWiK (dowód: karta Nr 370 verte).

Art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje, iż zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców polegające w szczególności na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen.

Pojęcie ceny nieuczciwej interpretowane jest bardzo szeroko i zalicza się do tej kategorii ceny ustalone w sposób sprzeczny z przepisami prawa, ceny pobierane bez podstawy prawnej,

wreszcie ceny sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi (A. Stawicki, E. Stawicki (red.) Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2011, str. 139, 330).

W roku rozliczeniowym 2012 MPWiK osiągnęło przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł (dowód: karty Nr 400-402).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Dla uznania, że niniejsza sprawa ma charakter antymonopolowy, w pierwszej kolejności należy ustalić, czy w jej okolicznościach doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego, co wynika z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a następnie wykazać, czy zostały spełnione przesłanki stosowania praktyki ograniczającej konkurencję zarzucanej MPWiK, to jest przesłanki stosowania praktyki wskazanej w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

Naruszenie interesu publicznoprawnego

Podstawą do zastosowania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest ustalenie, czy w rozpatrywanej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. Art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że określa ona warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Przepisy ustawy znajdują wobec tego zastosowanie wówczas, gdy zostaje zagrożony lub naruszony interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Ma to miejsce w szczególności wtedy, gdy określonymi działaniami dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy wywołują one na rynku niekorzystne zjawiska (wyrok Sądu Antymonopolowego z 24 października 1991 r. sygn. akt XV Amr 8/90).

Wymienione w art. 1 ust. 1 cele ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały określone jako równorzędne, co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które – podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą – nie godząc wprost w konkurencję, naruszają interesy uczestników rynku. Praktyki ograniczające konkurencję można wobec tego podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji oraz praktyki eksploatacyjne, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych uczestników rynku, w tym również nieprowadzących działalności gospodarczej. W przypadku praktyk eksploatacyjnych bezpośrednim celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest naruszenie przede wszystkim innych niż konkurencyjne interesów uczestników rynku poprzez wykorzystanie przez przedsiębiorców posiadanej nad kontrahentami przewagi.

MPWiK, mając na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków pozycję dominującą, ma możliwość eksploataowania tej pozycji z uszczerbkiem dla uczestników tego rynku po stronie popytu. W ocenie naruszenia interesu publicznoprawnego istotne jest także to, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachowanie MPWiK ma charakter stały. Mając na uwadze fakt, iż potencjalnie inwestorem starającym się o przyłączenie do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej może być każdy, kto posiada nieruchomość na terenie objętym działalnością MPWiK, w tym konsument, bezspornym jest iż oceniane MPWiK potencjalnie może dotyczyć nieokreślonej liczby zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorców.

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia przez MPWiK interesu publicznoprawnego, co uzasadnia ocenę jego zachowania na rynku w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym Prezes Urzędu postawił MPWiK zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Charłupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk poprzez narzucanie nieuczciwych cen za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym dla stwierdzenia stosowania powyższej praktyki ograniczającej konkurencję konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek:

1. Stosujący praktykę jest przedsiębiorcą, który posiada na rynku właściwym pozycję dominującą.
2. Przedsiębiorca ten bezpośrednio lub pośrednio narzuca nieuczciwe ceny.

Ad 1.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

MPWiK jest spółką handlową posiadającą osobowość prawną i jest wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000210882. Przedmiotem działalności MPWiK jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków (dowód: karty Nr 39 - 40). MPWiK jako osoba prawna prowadząca we własnym imieniu w sposób zorganizowany i ciągły, w celach zarobkowych działalność usługową posiada zatem status przedsiębiorcy.

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które

ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 10 tej ustawy przez pozycję dominującą – rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40 %.

Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy, określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia produktowego i geograficznego, a następnie określa się na tak określonym rynku pozycję danego przedsiębiorcy.

W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym nabywcom przez MPWiK są usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które to usługi nie posiadają substytutów. Tak więc w aspekcie produktowym MPWiK prowadzi działalność na rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Powyższy rodzaj działalności determinuje w niniejszej sprawie wymiar terytorialny rynku właściwego. Z uwagi na technologię dostarczania wody (za pomocą sieci wodociągowej) i odprowadzania ścieków (za pomocą sieci kanalizacyjnej) rynek w aspekcie geograficznym wyznaczony jest przez zasięg sieci wodociągowej i kanalizacyjnej eksploatowanej przez MPWiK.

MPWiK zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków prowadzi na terenie Miasta Sieradza oraz następujących miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Charłupia Mała, Dzierżyn, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk.

W przedmiotowej sprawie rynkiem właściwym jest wobec tego lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmujący obszar prowadzonego przez MPWiK zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Na tak zdefiniowanym rynku właściwym MPWiK jest monopolistą naturalnym, co wynika z sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odbioru ścieków. To właśnie dzięki sieci, MPWiK w stosunku do swoich kontrahentów posiada pozycję monopolu naturalnego, co oznacza, że przedsiębiorcy i konsumenci ubiegający się o przyłączenie do sieci wodociągowej nie mają możliwości dokonania w tym zakresie wyboru innego przedsiębiorcy, który świadczyłby usługi substytucyjne względem usług oferowanych przez MPWiK. Barię wejścia na taki rynek jest m.in. brak racjonalności w budowie drugiej równoległej sieci, która umożliwiłaby innemu przedsiębiorcy świadczenie takich samych usług. Z ekonomicznego punktu widzenia dublowanie istniejącej już sieci wodociągowej i kanalizacyjnej nie znajduje uzasadnienia. Dla odbiorców, w tym odbiorców potencjalnych funkcjonujących na obszarze objętym terytorialnym zasięgiem działalności MPWiK, nie ma alternatywy dla świadczonych przez tego przedsiębiorcę usług dostawy wody i odprowadzania ścieków. Z tych względów przedsiębiorstwa tego rodzaju funkcjonują w ramach monopolu naturalnego. Przesądza to o posiadaniu przez nie pozycji dominującej. Należy przy tym zaznaczyć, że pojęcie alternatywnego źródła zaopatrzenia nie obejmuje możliwości zaspokojenia potrzeb

zaopatrzeniowych we własnym zakresie. Aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do istniejących musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych. Na terenie objętym terytorialnym zasięgiem działalności MPWiK takie alternatywne źródło zaopatrzenia w odniesieniu do świadczonych przez nie usług nie występuje.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że MPWiK posiada pozycję dominującą na rynku właściwym, to jest lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z obszaru Gminy Sieradz: Kłocko, Jeziory, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokołów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Charłupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk.

Tym samym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.**

Ad 2.

Posiadanie przez przedsiębiorcę na rynku właściwym pozycji dominującej nie przesądza jeszcze, że dane zachowanie przedsiębiorcy można uznać za praktykę ograniczającą konkurencję. Istotną przesłanką ocenianej praktyki jest nadużywanie przez przedsiębiorcę posiadanej pozycji rynkowej, co może się objawiać między innymi poprzez bezpośrednio lub pośrednio narzucanie cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów przez ceny rozumie się ceny, jak również opłaty o charakterze cen, marże handlowe, prowizje i narzuty do cen.

Pojęcie ceny nieuczciwej interpretowane jest bardzo szeroko. Zalicza się do tej kategorii ceny ustalone w sposób sprzeczny z przepisami prawa, ceny pobierane bez podstawy prawnej, wreszcie ceny sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi (A. Stawicki, E. Stawicki (red.) Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2011, str. 139, 330).

W okolicznościach niniejszej sprawy Prezes Urzędu rozważył, czy opłaty pobierane przez MPWiK spełniają kryterium ceny nieuczciwej, a po wtóre, czy opłaty te są narzucane. Wobec powyższego należało ustalić, czy MPWiK miało podstawy prawne do wprowadzenia kwestionowanych opłat za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków.

Aktem prawnym regulującym problematykę świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków jest ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ustawa ta zawiera uregulowania o charakterze ogólnym, na co wskazuje jej zakres przedmiotowy wyznaczony w art. 1 wskazującym, iż ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Szczegóły uregulowane są między innymi w przepisach wykonawczych. Ustawodawca do uregulowania w drodze rozporządzenia pozostawił między innymi warunki oraz zasady rozliczeń. Aktem wykonawczym regulującym tę problematykę jest rozporządzenie w sprawie określania taryf. Ze względu na to, że w przypadku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków istnieje monopol faktyczny, a jednocześnie usługi przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego są usługami ze sfery użyteczności publicznej możliwe jest pobieranie tylko opłat określonych w ustawie

o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz rozporządzeniu w sprawie określania taryf. Pobieranie jakichkolwiek innych opłat nie przewidzianych w tych przepisach jest nieuczciwe.

Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w art. 15 ust. 2 i 3 określa, jakie koszt musi ponieść podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Są to koszty:

- budowy odcinka przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług;
- budowy studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego;
- budowy odcinka przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej;
- budowy pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji urządzenia pomiarowego;
- nabycia, zainstalowania i utrzymania urządzenia pomiarowego.

Ponadto, żaden z przepisów rozporządzenia w sprawie określenia taryf, którego przedmiotem regulacji są właśnie wzajemne rozliczenia za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz usługi z nimi związane – nie wprowadza opłat za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków. Bowiem § 5 rozporządzenia w sprawie określania taryf zawiera zamknięty katalog opłat jakie może ustalać w drodze taryfy, a tym samym pobierać, każde przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, w zależności od ich rodzaju i struktury, opłaty dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają:

1. Cenę za m³ dostarczonej wody, w rozliczeniach dokonywanych na podstawie odczytu wskazań wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 1 tego rozporządzenia).
2. Stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach:
  - w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej (pkt 2a tego rozporządzenia),
  - z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym (pkt 2b tego rozporządzenia),
  - na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 2c tego rozporządzenia).
3. Cenę za m³ odprowadzonych ścieków, ustaloną na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego lub zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 3 tego rozporządzenia).
4. Cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni (pkt 4 tego rozporządzenia).
5. Stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę:
  - w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną na podstawie zużycia wody określonego zgodnie ze wskazaniami wodomierza głównego lub na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody (pkt 5a tego rozporządzenia),

- w rozliczeniach za ilość odprowadzonych ścieków ustaloną zgodnie ze wskazaniem urzędnika pomiarowego (pkt 5b tego rozporządzenia),
  - w rozliczeniach za ścieki opadowe i roztopowe odprowadzane kanalizacją deszczową (pkt 5c tego rozporządzenia).
6. Stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych (pkt 6 tego rozporządzenia).
  7. Stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług (pkt 7 tego rozporządzenia).

Należy podkreślić, że siedem ww. opłat stanowi zamknięty katalog, tzn. przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie może pobierać opłat innych niż wyżej wymienione.

Odnosząc się do ostatniej opłaty wskazanej w powyższym katalogu, tj. opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych należy wyjaśnić, że jest ona wynikiem tylko i wyłącznie kosztów przeprowadzenia prób technicznych wybudowanego przez odbiorcę usług przyłącza.

Opłaty za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków nie mieszczą się w § 5 rozporządzenia w sprawie określania taryf. Należy przy tym podkreślić, że w toku niniejszego postępowania MPWiK zadeklarowało, iż zawnioskuje o ustalenie opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w najbliższym wniosku taryfowym.

Wyżej wskazane opłaty pobierane przez MPWiK nie zostały przewidziane w obowiązujących przepisach prawa, co w przypadku szczególnego stanu prawnego, tj. objęciu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków regulacją, która umożliwi pobieranie tylko ściśle określonych opłat w rozporządzeniu w sprawie określania taryf w ocenie Prezesa Urzędu przesądza o ich nieuczciwości.

Nieuczciwe ceny za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków, MPWiK narzuca swoim kontrahentom. Każdy podmiot ubiegający się o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej na terenie Miasta Sieradza oraz następujących miejscowości z terenu Gminy Sieradz: Kłocko, Jezioro, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokółów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Chałupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk nie przystępuje do procesu kontraktowania, ale stosuje obowiązujące w MPWiK procedury. Wszelkie pisma, które kieruje do MPWiK składa na obowiązujących drukach, które zawierają treść: „Należność ureguluję po otrzymaniu faktury VAT. Upoważniam Was do wystawienia faktury VAT bez podpisu odbiorcy.” Wysokość poszczególnych opłat jest ustalana na podstawie wewnętrznych aktów normatywnych, jakimi są Zarządzenia Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego MPWiK.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał za udowodnione, iż MPWiK nadużywa pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Miasta Sieradz oraz miejscowości z terenu Gminy

Sieradz: Kłocko, Jeziory, Dąbrówka, Dąbrowa Wielka, Kuśnie, Sokółów, Okręglica, Kolonia Okręglica, Dębina, Stoczki, Chojne, Borzewisko, Bobrowniki, Wiechutki, Wiechucice, Bogumiłów, Chałupki, Chałupia Mała, Dzierlin, Dzigorzew, Podłężyce, Rzechta, Grabowiec, Męcka Wola, Ruda, Mnichów, Sucha, Kamionaczyk poprzez narzucanie nieuczciwych cen za opracowanie projektu technicznego, uzgodnienie dokumentacji technicznej, wykonanie wcinki oraz wydanie wstępnych warunków dostawy wody i odprowadzania ścieków.

Tym samym **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.**

Z ustaleń dokonanych w niniejszej decyzji wynika, że MPWiK zaprzestało stosowania wskazanej przez Prezesa Urzędu praktyki ograniczającej konkurencję wprowadzając w dniu 24 października 2012 r. Zarządzenie Nr 41/2012 Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego MPWiK, na podstawie którego pobieranie kwestionowanych przez Prezesa Urzędu opłat zostało zaniechane.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję, jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W takim przypadku, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania, przy czym ciężar udowodnienia okoliczności zaniechania stosowania zarzucanej praktyki spoczywa na przedsiębiorcy. Prezes Urzędu uznał, iż zostały spełnione przesłanki stwierdzenia zaniechania stosowania ww. praktyki ograniczającej konkurencję wskazanej w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w dniu 24 października 2012 r.

W toku niniejszego postępowania antymonopolowego MPWiK wniosło o wydanie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązując się do:

- a) trwałego zaprzestania pobierania opłat za:
  - wydanie warunków technicznych na przyłączenie się do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej,
  - sprawdzenie dokumentacji przyłącza,
  - wykonanie wcinki w rurę,
  - wstępne warunki dostawy wody i odprowadzanie ścieków;
- b) zaniechania pobierania jakichkolwiek innych opłat - poza wyraźnie przewidzianymi w taryfach ustalonych na podstawie § 5 pkt 7 rozporządzenia w sprawie określenia taryf – za przyłączenie się do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej od przyszłych odbiorców usług.

Odnosząc się do wniosku MPWiK o wydanie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia zobowiązania ze względu na jego bezprzedmiotowość. Działania, do podjęcia których MPWiK zobowiązało się zostały już faktycznie dokonane.

Brak prawnego obowiązku przyjęcia przez Prezesa Urzędu zobowiązania złożonego przez stronę postępowania znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. W jednym z orzeczeń, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że Prezes Urzędu nie jest w żaden sposób zobligowany do oparcia rozstrzygnięcia na przepisie art. 28 ust. 1, nawet w obliczu daleko idącej współpracy ze strony przedsiębiorcy. Jest to, bowiem uprawnienie, a nie obowiązek Prezesa Urzędu. Wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji na

podstawie art. 28 ust. 1 jest fakultatywne, co łatwo można wywieść posługując się wykładnią gramatyczną art. 28 ust. 1 ustawy. W artykule tym jest napisane – Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań (wyrok z dnia 25 maja 2009 r., sygn. XVII Ama 98/08, por. również glosa do tego wyroku, Sieradzka Małgorzata, LEX/el 2010). Orzeczenie to należy odnieść również do przepisu art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który wskazuje, iż Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Nalożenie kary pieniężnej

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu tego przedsiębiorcy w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego m.in. w art. 9. W 2012 r. MPWiK osiągnęło przychód w wysokości (tajemnica przedsiębiorstwa) zł, a więc maksymalna kara, jaka może zostać nałożona na MPWiK wynosi (tajemnica przedsiębiorstwa) zł.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonego w niniejszej decyzji naruszenia. Dokonując tej oceny Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że o wadze naruszenia decydują dwie grupy okoliczności: dotyczące (a) natury naruszenia i (b) czynników związanych ze specyfiką rynku oraz działalnością przedsiębiorcy.

W kwestii natury naruszenia Prezes Urzędu wyróżnia:

- **naruszenia bardzo poważne**, do których należy zaliczyć przede wszystkim szczególnie szkodliwe horyzontalne ograniczenia konkurencji, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do eliminacji konkurencji na rynku,
- **naruszenia poważne**, do których należy zaliczyć przede wszystkim porozumienia horyzontalne niezaliczane do najpoważniejszych naruszeń, porozumienia pionowe wpływające na cenę lub warunki oferowania produktu, przypadki nadużywania pozycji dominującej mające na celu lub prowadzące do istotnego ograniczenia konkurencji lub dotkliwej eksploatacji kontrahentów lub konsumentów,
- **naruszenia pozostałe** (naruszenia mniej poważne niż wyżej wymienione), do których należą m.in. porozumienia wertykalne nie dotyczące ceny lub możliwości odsprzedaży towaru, jak również przypadki nadużywania pozycji dominującej o mniejszej wadze.

W ocenie Prezesa Urzędu praktyka MPWiK stwierdzona w pkt I. sentencji niniejszej decyzji nie jest naruszeniem bardzo poważnym, ale mieści się w kategorii naruszeń poważnych, gdyż ma charakter eksploatacyjny i polega na wykorzystaniu przewagi kontraktowej nad swoimi kontrahentami chcącymi przyłączyć się do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu określił kwotę wyjściową naruszenia na poziomie (tajemnica przedsiębiorstwa) % przychodu MPWiK to jest 75.344,96 zł.

W dalszej kolejności Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że przedmiotowe naruszenie zostało faktycznie wprowadzone w życie i kontrahenci ponieśli z tego tytułu szkody oraz fakt, że przychód MPWiK z tytułu pobierania kwestionowanych opłat, był niewielki w porównaniu do całkowitych przychodów (wynosił (tajemnica przedsiębiorstwa %)). Biorąc pod uwagę powyższe

okoliczności Prezes Urzędu uznał, że na tym etapie zachodzą przesłanki obniżenia kary pieniężnej o 30%, to jest do kwoty 52.741,47 zł.

Prezes Urzędu uwzględnił następnie okres trwania naruszenia. Na taką potrzebę wskazuje wprost treść art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu uznał, że z uwagi na okres naruszenia, który należy określić jako długotrwały, kwotę karę należy zwiększyć o 50%, tj. do kwoty 79.112,20 zł.

Wystawienie przez MPWiK niezwłocznie po wszczęciu postępowania antymonopolowego faktur korygujących dotyczących kwestionowanych opłat w odniesieniu do 32 podmiotów może świadczyć o chęci rekompensaty szkody. Fakt ten oraz zaniechanie stosowania kwestionowanej praktyki, przemawiają za obniżeniem kary na tym etapie o 40 %. Innych dalszych okoliczności obciążających ani łagodzących w okolicznościach niniejszej sprawy Prezes Urzędu nie stwierdził. Tym samym kwota kary za praktykę stwierdzoną w pkt I. sentencji niniejszej decyzji, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek, wynosi 47.467 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu kara w wysokości 47.467 zł stanowiąca **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** ubiegłorocznego przychodu MPWiK i **(tajemnica przedsiębiorstwa) %** maksymalnego wymiaru kary, jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy. Prezes Urzędu, kierując się potrzebą przeciwdziałania stosowaniu praktyk ograniczających konkurencję na rynku uznał, że orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla strony niniejszego postępowania. W tym przypadku kara powinna w szczególności spełnić funkcję prewencyjną i wychowawczą, tak, aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wobec powyższego Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez MPWiK. Zgodnie z art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) – zwanej dalej: „k.p.a.” – w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Kosztami niniejszego postępowania są koszty doręczenia MPWiK – stronie postępowania – pism urzędowych, które wyniosły 28, 40 zł (słownie: dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) .

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił obciążyć MPWiK kwotą 28, 40 zł (słownie: dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy).

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił jak w pkt III sentencji niniejszej

decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Warszawie: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) koszty niniejszego postępowania MPWiK zobowiązane jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231 000000 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Jednak w przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt III sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz art. 264 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267). w związku z art. 83 cytowanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.), przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępcy Dyrektora Delegatury*

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.
ul. Górka Kłocka 14
98-200 Sieradz

